

παιδιῶν / τος καὶ νὰ μετεχένου πάνταν οἱ κοπιαστές τὸ ἓνα τετάρτιν τοῦ αὐτοῦ
 πραγμάτου /, εἰ δὲ εἰσὲ κανέναν καιρὸν ἢ αὐτὸς ἢ οἱ κληρονόμοιν του δὲν ἐθέλασιν
 δουλεύειν τὸ / ἄνωθεν ἀμπέλι ὥς προμετάρειν ἢ νὰ θέλασιν τὶς εὔρουν εἰς καμμία
 ἀταξία τῆς / κλεψιάς νὰ πριβάρουνται ἀπὸ μέσαν καὶ νὰ χάνουσιν καὶ τοὺς κόπους
 τος, εἰ δὲ πά / λι καὶ ἐθέλασιν τὸ κάνει καλὰ καὶ ἐμπιστεμένα καὶ δὲν ἐθέλασιν
 ταιριάζουν νὰ μπο / ροῦν νὰ τὸ μοιράζουν νὰ παίρνου οἱ νοικοκυροῖν τὰ τρία τετάρ-
 τια καὶ οἱ κοπιαστές τὸ ἓνα / καὶ νὰ βγαίνη καὶ τὸ βοῖβονταλίκιν ἀπὸ τὴν μέσην
 τος. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόντος παντι / κίου βάζου καὶ ἀλληλογία τοῦ κατὰ
 καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια δέκα ἦτοιν 10/ ὁ ἀλληλογήσας / νὰ τὰ ζημιούται βεβαιώνοντάς
 τον καὶ μὲ ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι ἀπογράφου ὑπὸ χειρός τος. —
 / — Τζανέττος ἱερεὺς Καρατζιάς καὶ οἰκονόμος Ἀξίας μάρτυρας —
 / — ἐγὼ ὁ παπᾶ Γουτράκης μάρτυρας — —
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

419

Πάκτωση

φ. 232Γ

/ Ἐβγαλμένη Φ 238

/ Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Φεβρουαρίου 6/ τὴν
 σήμερον ἡ κερά / Χρυσίνα γυνὴ κὺρ Δημητρίου τῆς Δάφνης δίνει καὶ παραδίνει
 καὶ πακτώνει τοῦ ἀφέντη Γεωρ / γάκη Τάγαρη τὸ ἀμπέλι ὅπου ἔχειν ἀπὲ γονικόν
 τῆς εἰς τὸ μέρος τοῦ Ἀγερσανίου λεγόμενον / Γεροντάμπελο τὸ σύνμπλιο τοῦ ἀμπε-
 λιοῦ λεγόμενο τοῦ Καβαλλάρη καὶ τοῦ ἀμπελιοῦ τῆς κυρίας Μαρουδιᾶς Μπαρότζαινας
 καὶ Κουμούνας Στράτας τὸ ὅποιο ἀμπέλι καθὼς εὗρίσκε / ται μὲ ὅλα τὰ δικαιώματά
 του τὸ πακτώνει οὐδὲν ρεάλια ἐξήντα ἕξ ἦτοιν νούμερο 66/ καθὼς ἀτὴ τζη ὁμολογᾷ
 πὼς τὰ ἔλαβε καὶ ἐπερίλαβέν τα ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἄνωθεν / ἀφέ / ν[τη] Τάγαρη μὲ
 κοντετζιὸν τούτην τὴν χρονιά πού ἔχειν νὰ ἔρθῃ ἢ νιτράδαν του νὰ / τὴν φάγῃ ἢ
 αὐτὴν ἄνωθεν κερά Χρυσίνα καὶ ἀπὸ ξύλου νὰ γροικᾷται καὶ νὰ εἶναι νοικοκύ / ρης
 ὁ ρηθεὶς ἀφέντης Τάγαρης νὰ τὸ ἐξουσιάζῃ καὶ νὰ βάνῃ καὶ νὰ βγάνῃ κουντουβερνά-
 / ρην καὶ νὰ τὸ καρποτρώγῃ ἕως ὅπου νὰ τοῦ δώσῃ τὰ ἄνωθέν του ρεάλια καὶ ἂν
 ἴσως καὶ ἢ / θελὲ κάμει ὁξοδὸν εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα εἰς καταβολάδια ἢ εἰσὲ τράφους ἢ
 ὅπου εἶναι τῆς / χρείας τοῦ αὐτοῦ πραγμάτου νὰ γροικᾷται ἢ ἐκεῖνη ὁξοδὸν ἀπάνω εἰς
 τὴν αὐτὴν κερά Χρου / σίνα κάνοντας καὶ τούτην τὴν κοντετζιὸν ὅτιν νὰ μὴν ἡμπορῇ
 νὰ τοῦ δώνῃ τὰ ρεάλια του / νὰ παίρνῃ τὸ πρᾶμα τῆς ἕως οὗ νὰ φάγῃ τὴν νιτράδα τοῦ

λεγομένου πραμάτου καὶ ἁ / πὸ ξύλου νὰ τὸ παίρνη καθὼς καὶ αὐτὸς τὸ παίρνη ἀπὸ
ξύλου καὶ ἔτζι νὰ τρέχην ἕως ὅπου / νὰ κρατῇ τὰ ἄσπραν του. Ἀκόμα ὑπόσχεται ἡ
αὐτὴν κερά Χρυσίνα καὶ λέγειν πὼς ἁ / ν ἴσως καὶ ἤθελε ἔχειν χρεῖα καὶ ἤθελε θελή-
σειν νὰ πουλήσῃ τὸ αὐτὸν ἄνωθεν ἀμπέ / λι νὰ μὴν ἡμπορῇ νὰ τὸ πουλήσῃ ἄλλονοῦ
τινὸς πάρεξ τοῦ αὐτοῦ πακτωτόρου μὲ / ἀποκοπὴ καθὼς θέλου τὸ στιμάρου. Εἰς
ὅλο τὸ ἄνω γεγραμμένον ἔμεινα κοντέντοι καὶ ἀνεπαμέντοι βάνοντας καὶ ἀξιόπιστους
μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρός τος λέ / γοντας καὶ τοῦτον ὅτιν ἂν ἴσως
καὶ ἤθελε εὔρεθῇ κανένα σκρίτον εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν / ἀφέντη Τάγαρην
εἰς ὄνομα τῆς αὐτῆς κερά Χρυσίνας νὰ εἶναι νουλάδον καὶ νὰ μὴν ἁ / ξίζην πάρεξ
ἡ παροῦσαν πακτωσία νὰ εἶναι στερεὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Νικόλαος ἱερεὺς Τριβιζᾶς καὶ σακελλίων Ναξίας μάρτυρας τὰ ἄνωθεν.

/ — Νικόλαος ἱερεὺς ὁ Παξιμάδης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

420

Ἀγοραπωλησία

φ. 232^v

/ Φ 238

Ἐβγαλμένη ἀπὸ τὴν ἀγοράστρα

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 5/ εἰς τὸ
σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὑπογρά[φοντος] / νοτάριου ἐδῶ παρὼν ἡ κερά Κατερίνα γυνὴ
μισέρ Τζάνε Ρουγγέρη λέγοντας ἡ αὐτὴν κερά Κα[τε] / ρίνα τὸ πὼς νὰ ἔχην καὶ
νὰ τῆς εὔρισκεται ἀπὲ γονικόν της ἓνα κομμάτιν χωράφιν μὲ συκιὰς [...] / σαν καὶ
ἐλιὰς καὶ δρυάδες / καὶ εἶναι τὸ ἔ / να τετάρτι / τοῦ αὐτοῦ πρα / μάτου ἐδικόν / της
ἀπὸ / τὸ ὅποιο πρᾶμα καθὼς εὔρισκεται μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα / μὲ πᾶσαν του
ποσσέσον ἀπὸ τὴν σήνμερον τὸ αὐτὸ τετάρτι τὸ δίδειν καὶ παραδίδει τον καὶ πουλεῖ
τον τῆς Κατερίνας τοῦ Νι / κόλα τοῦ Μπιτζιᾶ τῆς θυγατέρας ο διὰ ρεάλια πέντε
ἦτοιν νοῦμερο 5/ καθὼς ἔβαλαν οἱ αὐτοὶν με / ρίδες τὸ Νικόλα Θεωνᾶ καὶ ἐπόκοψεν
τον εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν ἐπειδὴν καὶ νὰ εἶναι τριτεμένο / ὅπου τὸ ἐντριτεύειν ὁ Μέ-
γαν Φωτοδότης τὸ ὅποιο πρᾶμα εὔρισκεται εἰς τὸ μέρος τῆς Κοζα / κῆς σύνμπλιο
τοῦ Σαβέρα στὸν Ἅγιο Ρωμανὸ καὶ Κουμούνας Στράτας τὰ ὅποια πέντε ρεάλια
τὴν τι / μὴν τοῦ αὐτοῦ πραμάτου ὅπου τῆς ἡγγιζεν ἀπὸ πᾶσαν τέσσεραν τὸ ἓνα
καθομολογᾶ ἡ αὐτὴν ἁ / νωθεν Κατερίνα πὼς τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβεν τὰ ἀπὸ
τὴν ἄνωθεν Κατερίνα τὴν ἀγοράστρα / καὶ κράζεται πληρωμένη καὶ ξεπληρωμένη

